

[Alvilda Larsen.]

min mening noget af det vigtigste. Vi kan ikke nu tillade en udvikling, som betyder mindre boligbyggeri og dyrere boliger.

Jeg kunne have lyst til, i forbindelse med ministerens bemærkninger om, at det antal boliger, vi bygger her i landet, såmænd er tilstrækkeligt, at sammenligne boligbyggeriet i Danmark med boligbyggeriet i en række andre lande. Der findes en statistik for 1954, der viser antallet af fuldførte boliger pr. 1 000 indbyggere. For Norges vedkommende var det 10,5, for Vesttyskland 10,2, for Sverige 8,0, for Finland 7,4, for Storbritannien 6,9, for Holland 6,7, for Sovjetunionen 5,9, og så kommer Danmark med tallet 5,3. Disse tal viser, at er der noget, vi ikke har råd til, så er det at nedsætte boligbyggeriet.

Men også prisen på det, der bygges i dag, optager jo folk meget, i hvert fald udenfor tinget. Hvad mener man f. eks. om en husleje for to værelser, to kamre og spisekøkken på 310 kr. månedlig plus et a conto-varmebidrag på 70 kr. og et indskud på 2 250 kr.? Bygherren er Arbejdernes kooperative Byggeforening. Jeg vil gerne spørge: Hvem kan betale en sådan pris?

Ja, men der er jo sikret det sociale boligbyggeri særlig gode betingelser. De sociale byggeforetagender skal tage sig af byggeri for jævne, mindrebemidlede mennesker og give dem rimelige huslejbetingelser, det er det sociale boligbyggeris opgave. Men i foråret ændrede flertallet her i tinget byggestøtteleven, idet man nedsatte lånegrænserne på en sådan måde, at de mennesker, der i 1956 skal flytte ind i lejligheder i socialt boligbyggeri, før indflytningen skal præstere en udbetaling på 2 400 kr. Der behøves ikke mange eller store undersøgelser for at blive klar over, at folk med store forsørgerbyrder og en jævn indkomst ikke er i stand til at lægge 2 400 kr. til side til en bolig, hverken i løbet af et eller to år.

Der har iøvrigt fornylig været foretaget en undersøgelse — jeg tror, det var af Sparekassen for København og Omegn — med hensyn til, i hvor stor udstrækning der var sparevilje og spareevne hos befolkningen. Denne undersøgelse viste, at der ikke er noget i vejen med folks vilje til at spare,

men at der ingen muligheder er for opsparring i dag. Og hvordan skulle der være det? Vi kender lønningerne, vi kender priserne; der skal mere end god vilje og god evne til at klare blot selve husholdningsudgifterne. Man må derfor gøre noget for at sikre, at disse boliger bliver beboet af dem, for hvem de er bestemt, og ikke af velhavere. Det er påkrævet, at man nedsætter lånegrænserne på den måde, som mit parti har foreslået; derigennem vil der ske en betydelig nedsættelse af det indskud, som folk skal betale, før de flytter ind i disse lejligheder, og det vil især være af betydning for de unge, der skal stifte hjem.

Jeg vil i det hele taget gerne understrege den uheldige udvikling med hensyn til priserne på boligbyggeriet; hele huslejeniveauet presses i vejret, og det skulle ikke undre mig, om man inden længe kommer til erkendelse af, at huslejen i det ny byggeri er blevet så høj, at man også må hæve lejen i det ældre byggeri endnu en gang for, som det hedder, at skaffe balance i lejeniveauet.

Jeg har gerne villet fremkomme med disse bemærkninger for at påpege det rimelige, hensigtsmæssige og nødvendige i de ændringer, mit parti her foreslår, og jeg henstiller til tingets medlemmer, at de endnu en gang overvejer vort forslag og derefter giver det deres støtte.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets tekst

vedtoges uden afstemning.

Formanden: Ønskes der afstemning over lovforslagets overgang til tredje behandling? (*En stemme:* Ja!). Der er nu forlangt afstemning over lovforslagets overgang til tredje behandling. Denne afstemning vil jeg lade foretage i et senere møde.

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 29. november kl. 14 med følgende dagsorden:

1) *Fremsettelse af lovforslag.*